

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zdeňka Pivoňky a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla v právní věci **žalobce: J.Š., zastoupený JUDr. Martinem Tocikem, advokátem, se sídlem Karlovy Vary, Moskevská 1461/66**, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy Vary – Dvory, Závodní 353/88, jednající prostřednictvím Mgr. Lubomíra Novotného, zástupce ředitele žalovaného, a za **účasti osob zúčastněných na řízení: 1) P.Š., 2) Medical Equipment, s.r.o., se sídlem Cheb, Na Hrázi 2415/26, IČ: 611 688 58**, v řízení o žalobě žalobce ze dne 17.2.2010, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2009, č.j. 2598/SÚ/09

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobě se n e p ř i z n á v á odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 17.2.2010 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2009, č.j. 2598/SÚ/09, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb (dále pouze stavební úřad) ze dne 2.9.2009, č.j. 2670/2008/Sta/Heg-14/Heg. Naposled uvedeným rozhodnutím vyhověl stavební úřad žádosti města Cheb a povolil mu stavbu: „Páteří cyklostezka po městě Chebu SO 16 – Cyklostezka v ulicích Tovární a Na Hrázi na konkrétně uvedených pozemcích v k.ú. Cheb.“

V žalobě namítal, že v územním rozhodnutí ze dne 18.1.2008, č.j. 2729/2007/SÚ/Oca-5/Oca, z něhož stavební úřad při vydání stavebního povolení vycházel, není žádným způsobem vymezen rozsah stavby v rámci jednotlivých pozemků, a nejsou v něm uvedeny žádné sousední stavby, ačkoli je zřejmé, že se zde sousední stavby nacházejí, neboť stavba cyklostezky má být umístěna v zastaveném území. Okruh účastníků územního řízení byl stanoven podle § 85 stavebního zákona. Z argumentace stavebního úřadu však nevyplývá, k jakému závěru ohledně dotčení vlastnických práv jiných vlastníků pozemků, včetně sousedních, dospěl. Z územního rozhodnutí není možné dovodit jeho soulad s územně plánovací dokumentací. V územním rozhodnutí nebylo žádným způsobem zhodnoceno, zda nedojde ke změně kvality života vlastníků sousedních pozemků, a to jak ve vztahu, který nastane při realizaci předpokládané stavby, tak po jejím dokončení. Stavební úřad se žádným způsobem nevyjádřil ani k otázce, jakým způsobem je zajištěna ochrana práv a právem chráněných zájmů vztahujících se k nemovitostem. Kromě těchto formálních nedostatků lze územnímu rozhodnutí vytknout mimo jiné i to, že nebyl platně vymezen okruh účastníků řízení podle § 85 odst. 2 písm. b/ stavebního zákona. Účastníci řízení nejsou v územním rozhodnutí rozdělení na účastníky podle § 85 odst. 1 téhož zákona, kterým se doručuje do vlastních rukou, a účastníky ve smyslu § 85 odst. 2 stejného zákona, jimž se doručuje veřejnou vyhláškou. V celém řízení o vydání územního rozhodnutí není žalobce uveden jako účastník řízení a není uveden ani jiným způsobem, který by umožňoval jeho identifikaci jako účastníka řízení. Rovněž není uvedena jako účastnice řízení manželka žalobce paní P.Š. Podle § 85 odst. 2 písm. b/ stavebního zákona měly být účastníky všechny osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich mohlo být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Tento okruh účastníků nebyl dodržen minimálně ve vztahu k žalobci a jeho manželce, jenž jsou vlastníky parcel č. 551, 7274 a 346/1, vše v k.ú. Cheb, obci Cheb. Parcely č.551 a 7274 totiž přímo přiléhají k parcele č.2361/2, která je uvedena v územním rozhodnutí, a proto měli být žalobce i jeho manželka účastníky

územního řízení. Oba se tohoto postavení u stavebního úřadu opakovaně dožadovali. Postavení účastníků územního řízení jim bylo opakovaně odepřeno s tím, že nejsou účastníky a že lhůta pro uplatňování námitek proti územnímu rozhodnutí již stejně uplynula. V této souvislosti nelze přehlédnout, že stavební úřad na jedné straně tvrdí, že žalobce a jeho manželka nejsou účastníky řízení, a na druhé straně uvádí, že i kdyby jimi byli, tak stejně již uplynuly veškeré lhůty, ve kterých by mohli podat proti územnímu rozhodnutí opravné prostředky. Takové jednání správního orgánu je nezákonné, a proto je územní rozhodnutí neplatným právním aktem. Výše uvedenou vadou jsou podle žalobce zatížena i všechna obsahově navazující rozhodnutí. V rámci správní žaloby může soud tuto otázku přezkoumat jako otázku prejudiciální ve vztahu k předmětu žaloby, posoudit obsah takového listiny, aniž by bylo nutné vést samostatné řízení o určení neplatnosti územního rozhodnutí. Ostatně žalobce nikdy nemohl napadnout územní rozhodnutí jakýmkoli opravným prostředkem, neboť mu nebylo přiznáno postavení účastníka řízení. Z tohoto důvodu se ani nemohl obrátit na soud se správní žalobou, protože nebyly vyčerpány veškeré opravné prostředky ve správním řízení. Žalobce dále poukazoval na konflikt správních rozhodnutí. Kromě územního rozhodnutí ze dne 18.1.2008 bylo totiž stavebním úřadem vydáno rozhodnutí ze dne 11.3.2008, č.j. 2921/2007/SU/Deg-5/Deg, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby – stavebních úprav rodinného domu žalobce č.p.1681, v ulici Na Hrázi, obec Cheb a zároveň byla stejným rozhodnutím tato stavbu povolena. Žalobce při zahájení řízení o vydání výše uvedeného rozhodnutí o přestavbě rodinného domu se samozřejmě informoval ohledně záměrů města Cheb s touto lokalitou. Okolní nemovitosti jsou všechny podnikatelského charakteru (výrobní podniky nebo podniky pro poskytování služeb) a celkový ráz lokality je dán jejím využitím pro komerční činnost. Rozhodnutí o přestavbě rodinného domu žalobce nabylo právní moci předtím, než nabylo právní moci územní rozhodnutí ohledně cyklostezky. Při zahájení realizace svého záměru tak neměl žalobce možnost zjistit, zda by zde existovala vůle města Cheb změnit způsob využití lokality (pro relaxaci zřízením cyklostezky). Město Cheb touto změnou způsobu využití lokality poškodilo podnikatelský záměr žalobce, protože záměr vybudovat cyklostezku podstatným způsobem znehodnocuje vybudované nebytové prostory v nemovitosti žalobce. Část z nich bude využívat manželka žalobce k provozování své podnikatelské činnosti (činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence). Účetní poradce poskytuje služby až několika desítkám klientů - podnikatelů, s nimiž musí být v denním styku, a tak je třeba, aby tito klienti mohli bez potíží přijíždět a parkovat v blízkosti nemovitostí žalobce. Snadná dostupnost účetního poradce je jeho základní podnikatelskou potřebou. Další část nebytových prostor

bude žalobce používat ke komerčnímu pronájmu. Možnost parkování v blízkosti budovy žalobce je nutná, protože podstatným způsobem ovlivňuje ekonomický výnos z pronájmu nebytových prostor. Tyto podnikatelské předpoklady činil žalobce na základě jemu známých informací, podle nichž nemělo docházet k podstatným změnám v této lokalitě. O tom byl ubezpečen městem Cheb i stavebním úřadem. Několik měsíců po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení přestavby rodinného domu žalobce ke svému překvapení zjistil, že v místě normální komunikace bude vybudována cyklostezka a možnost průjezdu motorových vozidel bude podstatným způsobem ztížena. Když se žalobce o stavbu cyklostezky začal zajímat, zejména ve vztahu k tomu, jak je možné, že územní rozhodnutí bylo vydáno bez jeho vědomí, nebyly mu poskytnuty v té době žádné relevantní informace. O nich se žalobce dozvěděl až později a výhradně ze své iniciativy. Žalobce sám vlastní živnostenské oprávnění na opravy silničních vozidel. V případě, že by se v budoucnosti chtěl věnovat této podnikatelské činnosti ve vlastní nemovitosti, nemá možnost tuto činnost provozovat, neboť je vlastníkem nemovitostí v průmyslové lokalitě města Cheb a přístup do jeho nemovitostí mu neumožní cyklostezka, kterou má v úmyslu vybudovat město Cheb přímo před jeho nemovitostmi. Ulice Na hrázi, kde má být cyklostezka postavena, je jedinou veřejnou komunikací, z níž je přístup k nemovitostem žalobce. V případě, že bude omezena možnost přístupu a příjezdu k nemovitostem žalobce, dojde tím k znehodnocení nemovitostí žalobce i jeho podnikatelských záměrů. Bude ztížena dopravní obslužnost nemovitostí žalobce. Dále žalobce namítal, že jej žalovaný zkrátil na právu účastníka řízení, protože mu nedal možnost se vyjádřit k novým podkladům, než rozhodl ve věci samé. Vzhledem k tomu, že se jednalo o nové listiny od ostatních účastníků řízení o vydání stavebního povolení, které podstatným způsobem měnily skutkový stav, pak tvrzení žalovaného o zásadě procesní ekonomie, na základě které již nebyl žalobce seznámen s těmito důkazy, nemůže obstát, protože tato zásada nemůže mít přednost před zásadou, že účastník řízení je oprávněn se vyjádřit ke všem důkazním prostředkům, na základě nichž bylo vydáno rozhodnutí. Rovněž tuto zásadu žalovaný porušil. Žalovaný se také dopustil pochybení v právním hodnocení právního úkonu učiněného na dobu určitou. Právní úkon nelze automaticky prolongovat. Pakliže nedošlo k dokončení řízení o vydání stavebního povolení v doby platnosti právního úkonu, je zcela zřejmé, že nebyla splněna podmínka pro vydání stavebního povolení. Stavební povolení tedy nemělo být vůbec vydáno. Pakliže se však stanovisko účastníků řízení změnilo, a to podstatným způsobem, neboť projev vůle ohraničili jiným časovým trváním, jedná se o podstatnou změnu okolností oproti skutkovému stavu, ze kterého rozhodoval stavební úřad, a ze kterého vycházel žalovaný. Z těchto

důvodů žalobce navrhoval zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2009, č.j.2598/SÚ/09 i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2.9.2009, č.j. 2670/2008/Sta/Heg-14/Heg a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Rovněž požadoval náhradu nákladů řízení. Součástí žaloby učinil i návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, který odůvodnil. K žalobě přiložil napadená rozhodnutí a další listiny.

Doručením žaloby Krajskému soudu v Plzni (dále pouze soud), k čemuž došlo dne 19.2.2010, bylo zahájeno řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního (§ 65 a násl.) zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s), ve které je upraveno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 24.5.2010, č.j. 945/SÚ/10-9 především poukázal na to, že svým rozhodnutím zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, kterým byla zamítnuta žádost žalobce (ve správních spisech byl žalobce označen svým jménem a příjmením nebo výrazem odvolatel, soud bude v rozsudku používat jen výraz žalobce) o obnovu řízení, jež bylo ukončeno územním rozhodnutím ze dne 18.1.2008, č.j. 2729/2007/SÚ/Oca-5/Oca, a řízení o obnově zastavil. Stalo se tak proto, že žalobce neuvedl jedinou skutečnost (mimo té, že s ním nebylo v řízení o umístění předmětné stavby cyklostezky jednáno jako s účastníkem řízení), která by byla důvodem pro obnovu řízení z moci úřední podle § 100 odst. 1,2 správního řádu. Žalovaný se ztotožnil se s právním názorem stavebního úřadu o tom, že žalobce nebyl účastníkem územního řízení, protože umístěním stavby cyklostezky nedojde k přímému dotčení vlastnického práva k jeho nemovitostem. Stavbou nedojde ani k dotčení hranice stavebních parcel ve vlastnictví žalobce. Stavba cyklostezky je navržena na pozemcích ve vlastnictví města Cheb a je v souladu s Územním plánem sídelního útvaru Cheb. Stavba cyklostezky bude umístěna mezi místní komunikací p.č.2361/2 a vodním tokem. Uvedená místní komunikace zčásti sousedí s nemovitostmi žalobce a v rámci výstavby cyklostezky bude rekonstruován její stávající asfaltový povrch. Samotným umístěním tělesa cyklostezky nebude žalobci zamezen přístup k jeho nemovitostem. Žalobce bude dotčen na svých vlastnických právech k nemovitostem pouze při rekonstrukci zmíněné místní komunikace (vzdálené od nemovitostí žalobce asi 2,5-4,5 metru). Na tuto situaci pamatuje podmínka č.17 stavebního povolení, v níž je stanoveno, že v průběhu výstavby cyklostezky zajistí stavebník přístup a příjezd k rodinnému domu č.p.1681 na st.p. 551 v k.ú. Cheb. Umístěním cyklostezky dojde k jinému využití míst, na kterých bylo do té doby možné náhodně parkovat (nejednalo se přitom o vyznačená a povolená parkovací stání). V rámci povolené stavby byla parkovací stání navržena

v docházkové vzdálenosti asi 20 metrů od nemovitosti žalobce, a to v počtu 4 podélných stání. Dalších 5 šikmých stání je od nemovitosti žalobce navrženo ve vzdálenosti asi 55 metrů. Pro podnikatelskou činnost manželky žalobce (ekonomická a účetní poradkyně) není podle žalovaného potřeba zvýšeného počtu parkovacích míst, jak tvrdí žalobce. Nemovitosti žalobce jsou od samotné cyklostezky vzdáleny asi 5,5 – 7,5 metru. Žalobce v podstatě podmiňuje realizaci svého podnikatelského záměru nakládáním nebo užíváním pozemků, jež nejsou v jeho vlastnictví, nýbrž jsou ve vlastnictví města Cheb.

Žalovaný ve vyjádření dále uváděl, že v průběhu odvolacího řízení o povolení stavby cyklostezky mu byla stavebníkem doručena kladná stanoviska správců sítí technického vybavení, jejichž platnost byla prodloužena. Tito účastníci řízení se proti stavebnímu povolení stavby cyklostezky neodvolali. Během řízení o povolení stavby nepoukazovali na skutečnost, že platnost jejich povolení vypršela. Nevydali žádné negativní stanovisko. Doklady o prodloužení platnosti stanovisek neobsahují žádné nové skutečnosti. Listiny totiž prokazují, že i nadále platí souhlas správců technických sítí se stavbou cyklostezky. Vzhledem k tomu žalovaný, v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, další účastníky řízení již s těmito dokumenty neseznamoval. Ze všech těchto důvodů žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Rovněž žádal, aby bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ke svému vyjádření přiložil správní spisy.

V replice ze dne 28.6.2010 žalobce uváděl, že trvá na žalobě. Dodával, že doložení nových stanovisek vlastníků sítí mělo zcela zásadní vliv na rozhodnutí žalovaného. V případě, že by žalovanému nebyla tato nová stanoviska doložena, musel by stavební povolení zrušit, protože před okamžikem vydání rozhodnutí skončila jejich platnost. Vzhledem k tomu, že listiny měly za následek opačný závěr žalovaného a měly zásadní vliv na posouzení stavu v okamžiku vydání rozhodnutí žalovaného, měly být předloženy žalobci, aby měl možnost na tyto listiny reagovat v rámci stavebního řízení. Žalovaný tak neučinil, a tak zkrátil žalobce na jeho právu účastníka řízení. Žalobce je tak nucen se svých práv domáhat soudní cestou.

Ve správním spisu je založena především žádost stavebníka - města Cheb ze dne 13.10.2008 o vydání stavebního povolení na Cyklostezku v Chebu, ulicích Tovární a Na Hrázi. K žádosti byla přiložena projektová dokumentace stavby, ze které vyplývá, že záměrem stavebníka je vybudování cyklostezky v ulici Tovární a společné cyklostezky pro provoz chodců a cyklistů vedené

z ulice Tovární do ulice Na Hrázi a dále až k napojení na cyklostezku Joštova – Ottův jez, v rámci „Pátevní cyklostezky po městě Chebu“. Předmětná stavba bude provedena na pozemích města Cheb a na pozemku pana J.M. Budou rekonstruovány ulice Tovární a Na Hrázi, bude provedeno nové šířkové uspořádání dopravního prostoru a vybudována nová parkovací místa (podélná a šikmá).

Součástí správního spisu je i územní rozhodnutí ze dne 18.1.2008, č.j.2729/2007/SU/Oca-5/Oca, které vymezuje umístění výše popsané stavby.

Po provedeném řízení vyhotovil stavební úřad dne 2.9.2009 pod č.j. 2670/2008/Sta/Heg-14/Heg stavební povolení, jímž stavebníkovi podle § 115 stavebního zákona povolil v rozsahu projektové dokumentace, ověřené ve stavebním řízení stavbu: „Pátevní cyklostezka po městě Chebu SO 16- Cyklostezka v ulicích Tovární a Na Hrázi, na konkrétních parcelách v k.ú. Cheb, obec Cheb.“ V rozhodnutí stanovil 23 podmínek pro provedení stavby. V podmínce č.15 stanovil, že škody na cizím majetku hradí stavebník dle platných předpisů. V podmínce č.17 stanovil, že v průběhu výstavby cyklostezky zajistí stavebník přístup a příjezd k rodinnému domu č.p.1681 na st.p.č.551, v k.ú. Cheb. Dále rozhodl o námitkách účastníků řízení (žalobce a o společných námitkách žalobce a jeho manželky). K námitce ohledně změny podélných parkovacích stání na p.p.č.2362/2 vedle st.p.č.7274 na kolmé parkovací stání stavební úřad nepřihlédl. K námitce ohledně zajištění vjezdu k rodinnému domu na č.p. 1681 na st.p.č.551 v průběhu stavby vyhověl podmínkou č.17. K námitce týkající se úhrady případných škod na rodinném domě č.p.1681 na st.p.č.551 vzniklých výstavbou a provozem cyklostezky vyhověn podmínkou č.15. K námitce ohledně názvu stavby uvedl, že nemá charakter námítky, a že ji okomentoval v odůvodnění rozhodnutí. Námitka o tom, že realizací stavby dojde ke znemožnění podnikatelského záměru žalobce a jeho manželky, byla zamítnuta jako neopodstatněná. Stavební povolení bylo stavebním úřadem konkrétně odůvodněno.

Proti tomuto stavebnímu povolení podal žalobce odvolání ze dne 17.9.2009. Namítal, že stavební úřad řádně nezjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí je zcela nepřezkoumatelné. Stavební řízení nemělo být vůbec zahajováno či v něm pokračováno, protože se tím obchází pravomocné rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2009, č.j.431/SÚ/09/Šim, kterým zastavil stavební řízení ohledně stavby cyklostezky v ulicích Tovární a na Hrázi, na konkrétně uvedených parcelách v k.ú. Cheb, neboť se jedná o stejný předmět

řízení, a je zde tedy dána překážka věci rozhodnuté. Odvolací důvody doplnil žalobce podáním ze dne 7.10.2009. Dále žalobce poukazoval na to, že vyjádření dotčených právnických osob k zamýšlené stavbě bylo starší než 1 rok, a tak není zřejmé, z jakých listin stavební úřad dovodil, že zmíněné subjekty souhlasí s provedením stavby. K takové změně podle žalobce ale došlo. Souhlas dotčených právnických osob nelze bez dalšího prezumovat. Žalobce se proto domáhal zrušení stavebního povolení a zastavení řízení.

Dne 15.12.2009 vyhotovil žalovaný pod č.j.2598/SÚ/09 rozhodnutí, kterým na základě § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce a napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný popsal průběh stavebního řízení a zabýval se odvolacími důvody žalobce. Uváděl, že svým rozhodnutím ze dne 27.4.2009, č.j.431/SÚ/Šim nezastavoval stavební řízení ohledně předmětné cyklostezky, ale naopak zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.1.2009, č.j. 3288/2008/Sta/Oca-4/Oca, jímž byla podle § 100 odst. 1 písm. a/ správního řádu zamítnuta žalobcova žádost o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím o umístění stejné cyklostezky a řízení o této obnově zastavil. Není proto dána překážka věci rozhodnuté. Ohledně platnosti vyjádření konkrétních obchodních společností, která jsou omezena na 1 rok, žalovaný uvedl, že vyjádření byla platná v době podání žádosti stavebníka o vydání stavebního povolení. Obchodní společnosti nevnesly námitky týkající se platnosti jejich vyjádření, a proto je stavební úřad považoval za platné. V průběhu odvolacího řízení byla žalovanému doručena všechna vyjádření zmiňovaných účastníků řízení, jejichž platnost byla prodloužena. Žalovaný zastával názor, že vzhledem ke skutečnosti, že uvedené společnosti byly účastníky řízení, měly možnost poukázat na skutečnost, že platnost jejich vyjádření vypršela. Společnosti tak neučinily a proti stavebnímu povolení se neodvolaly. Žalovaný konstatoval, že se plně ztotožňuje s odůvodněním rozhodnutí stavebního úřadu. Žalobce neuvedl v odvolání žádné nové skutečnosti. Žalovaný konstatoval, že nezjistil skutečnosti, které by odůvodňovaly zastavení řízení.

Usnesením ze dne 5.5.2010, č.j. 57A 13/2010-76 nevyhověl soud návrhu žalobce a nepřiznal žalobě odkladný účinek. Usnesením ze dne 22.9.2011, č.j. 57A 13/2010-156 soud odmítl žalobcův návrh na vydání předběžného opatření. Všechna tato rozhodnutí soudu nabyla právní moci.

V průběhu jednání konaného dne 25.1.2012 soud neprovedl důkazní návrhy žalobce, jež byly uvedeny pod body II, III, V, VI, VII žaloby. Stejně tak

neprovedl důkazní návrhy, které žalobce přednesl při jednání dne 25.1.2012. Rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 2.9.2009, č.j. 2670/2008/Sta/Heg-14/Heg a rozhodnutí žalovaného ze dne 15.12.2009, č.j. 2598/SÚ/09 totiž nepřicházela v úvahu jako důkaz, protože byla na základě žaloby předmětem soudního přezkumu. Ostatní důkazní návrhy byly pro posouzení žaloby nadbytečné, neboť správní spisy předložené žalovaným a správní spis, který si opatřil soud, byly dostatečným podkladem pro posouzení žaloby (§ 52 s.ř.s.).

Během jednání dne 25.1.2012 provedl soud důkaz spisem žalovaného sp. zn. 431/SÚ/09/Šim.(§ 52, § 64 s.ř.s, § 122, § 125, § 129 odst. 1 zákona č.99/1963 Sb., občanský soudní řád – dále pouze o.s.ř.). Tímto důkazem bylo prokázáno, že stavební úřad vyhotovil dne 12.1.2009, pod č.j.3288/2008/Sta/Oca-4/Oca rozhodnutí, kterým zamítl návrh žalobce na obnovu územního řízení ohledně umístění stavby cyklostezky v Chebu, ulicích Tovární a Na Hrázi, na konkrétních pozemcích situovaných v k.ú.Cheb. Stalo se tak proto, že nebyly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení podle § 100 odst. 1 písm. a/ správního řádu. Na základě odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí stavebního úřadu žalovaný. Rozhodnutím vyhotoveným dne 27.4.2009 pod sp. zn.431/SÚ/09/Šim., žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. a/ správního řádu zrušil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 12.1.2009, č.j.3288/Sta/Oca-4/Oca a řízení zastavil. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nebyl účastníkem územního řízení, o jehož obnovu žádal. Jeho podání, kterým žádal obnovu řízení, nebylo žádostí podle § 100 správního řádu, nýbrž podnětem stavebnímu úřadu k nařízení obnovy z moci úřední. Stavební úřad pochybil, když podání žalobce považoval za návrh na obnovu řízení. Žalovaný stavebnímu úřadu uložil, aby znovu posoudil podání žalobce, a pokud neshledá důvod k povolení obnovy z úřední povinnosti, odloží podnět pouhým sdělením. Žalovaný dále uvedl, že i přesto, že podání ohledně obnovy řízení bylo podáno neoprávněnou osobou, přezkoumal jej a zjistil, že neobsahuje skutečnosti odůvodňující nařízení obnovy řízení. Žalobce totiž neuvedl jedinou okolnost (kromě té, že s ním nebylo v řízení o umístění předmětné stavby jednáno jako s účastníkem řízení), která by byla důvodem pro obnovu řízení z úřední povinnosti. Umístěním stavby cyklostezky nebudou dotčena práva žalobce podle § 85 odst. 2 písm. b/ stavebního zákona. Ve spisu je rovněž založeno sdělení stavebního úřadu ze dne 21.8.2009, zn. IN 1904/2008, jímž byl žalobce vyrozuměn o tom, že jeho podnět k nařízení obnovy řízení ve věci umístění stavby cyklostezky se odkládá, protože nebyly shledány důvody pro obnovu řízení.

Po takto provedeném jednání dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla důvodná.

Při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

V posuzované věci se jednalo se o problematiku řízení prováděného podle zákona č.183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon) a za použití zákona č.500/2004 Sb., správní řád (dále pouze správní řád). Řízení a napadená rozhodnutí se týkala povolení stavby cyklostezky v městě Cheb, v ulicích Tovární a Na Hrázi, na parcelách č.2478/1, 2352, 2355/1, 2355/6, 2478/14, 2361/2, 353/6, 2358/9, 2358/14, 2358/12, 2358/13, 1284/2, 2358/10 a na st.p. č. 3368, vše v k.ú. Cheb.

Mezi účastníky řízení (tj. žalobcem a žalovaným) bylo nesporné, že žalobce a jeho manželka (paní P.Š. – osoba zúčastněná na řízení) jsou vlastníky st.p.č. 551, 7274 a p.p.č.346/1, vše v k.ú. Cheb, a že na st.p.č.551 se nachází jejich rodinný dům čp.1681.

Podstatná část žalobních bodů žalobce směřovala do řízení o umístění stavby cyklostezky. Žalobce namítal, že v územním řízení se nemohl vyjádřit k umístění stavby cyklostezky, protože jak on sám, tak i jeho manželka nebyli zařazeni mezi účastníky řízení. Tvrdil, že územní rozhodnutí ze dne 18.1.2008, č.j.2729/2007, SÚ/Oca-5/Oca bylo vydáno v rozporu s § 92 stavebního zákona a § 9 vyhlášky č.503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Územní rozhodnutí neobsahuje umístění stavby na pozemku, zejména vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb ani vymezení území dotčeného vlivy stavby. Rozhodnutí není v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací, nejsou v něm uvedeny urbanistické a architektonické podmínky pro zpracování projektové dokumentace, jež bude řešit začlenění stavby do území, zachování civilizačních, kulturních a přírodních hodnot v území, ochranu veřejného zdraví a životního prostředí. Územní rozhodnutí neřeší ochranu práv a právem chráněných zájmů vztahujících se k nemovitostem. Tyto žalobní body byly v žalobě dále rozvedeny.

Tyto žalobní body nebyly podle názoru soudu důvodné.

V souvislosti se žalobními body napadajícími územní řízení a územní rozhodnutí je podle názoru soudu nutné zdůraznit, že stavební řízení není jeden nepřetržitý proces, v jehož průběhu jsou vydávána různá rozhodnutí (např. územní rozhodnutí, stavební povolení, rozhodnutí o povolení nebo nařízení odstranění stavby a další), a jejichž nezákonnost, stejně jako vady řízení, lze namítat po časově neomezenou dobu. Ze stavebního zákona totiž vyplývá, že každé z výše příkladmo uvedených řízení je zcela samostatným typem (anebo, jinak řečeno, podmnožinou) stavebního řízení v širším slova smyslu, které má svůj vlastní okamžik a způsob zahájení řízení, samostatný okruh účastníků (byť v některých případech shodný), vlastní průběh a je zakončeno samostatným rozhodnutím. To, co dělí stavební řízení v širším slova smyslu na jednotlivé typy, je předmět řízení a tomu odpovídající rozhodnutí ve věci (např. územní rozhodnutí, stavební povolení, rozhodnutí o povolení odstranění stavby, rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, atd.). Tato rozhodnutí jsou správními úkony, které umožňují konkrétnímu žalobci, aby je napadl samostatnou žalobou ve správním soudnictví, samozřejmě při splnění podmínek řízení stanovených v s.ř.s.

Řízení o žalobách a návrzích ve správním soudnictví je řízením návrhovým (§ 32 s.ř.s.).

V dané věci se žalobce žalobou domáhá zrušení právně existujícího stavebního povolení na stavbu cyklostezky a právně existujícího odvolacího rozhodnutí vydaného v rámci řízení o vydání stavebního povolení, což znamená, že nemůže žalobními body úspěšně napadat územní rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o umístění této stavby, protože územní rozhodnutí není ve vztahu ke stavebnímu povolení rozhodnutím podkladovým (jinak řečeno, nemůže ani úspěšně tvrdit, že mu náleželo postavení účastníka územního řízení).

Pokud žalobce zastával názor, že mu v územním řízení náleželo postavení účastníka řízení, mohl podat proti územnímu rozhodnutí, jež bylo vydáno samostatně před vydáním stavebního povolení, odvolání, a pokud by o odvolání nebylo rozhodnuto, mohl se u soudu domáhat správní žalobou ochrany před nečinností správního orgánu.

Žalobce však nepodal proti územnímu rozhodnutí odvolání a následně ani samostatnou správní žalobu k soudu (tzn. podle konkrétních okolností žalobu na

ochranu před nečinností správního orgánu nebo žalobu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu - § 79 a násl., § 65 a násl. s.ř.s).

Zákonnost územního rozhodnutí nemůže soud zkoumat ani jako otázku předběžnou, protože by tak řešil žalobní bod, který bylo možné úspěšně namítat pouze v řízení o žalobě směřující proti pravomocnému územnímu rozhodnutí.

Žalobce rovněž namítal porušení hmotného práva ve stavebním řízení.

Tyto žalobní body nebyly podle názoru soudu důvodné.

Nejdříve je třeba poukázat na § 109 odst. 1 písm. e/ stavebního zákona, ve kterém je uvedeno, že účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno (viz zčásti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.6.2009, č.j. 5As 67/2008-111, který je dostupný v ASPI).

Ze správního spisu je patrné, že stavba cyklostezky bude prováděna na pozemích stavebníka (města Cheb). Pokud jde o ulici Na Hrázi odděluje cyklostezku od nemovitostí žalobce (a jeho manželky) p.p.č.2361/2, jejíž povrch bude v rámci výstavby cyklostezky rekonstruován. Po této rekonstrukci zůstane zachován sjezd z p.p.č.2361/2 k nemovitostem žalobce (a jeho manželky). Vlastní cyklostezka bude umístěna až mezi p.p.č.2361/2 (a dalšími pozemky stavebníka) a vodním tokem (řeky Ohře).

V průběhu stavby ovšem dojde k určitému dotčení na právech žalobce (a jeho manželky), a proto stavební úřad, ve stavebním povolení, v podmínce č.17, stanovil, že v průběhu výstavby cyklostezky zajistí stavebník přístup a příjezd k rodinnému domu č.p. 1681 na st.p.č. 551.

Z toho, co bylo nyní uvedeno vyplývá, že stavbou cyklostezky nebude žalobce přímo dotčen na svém vlastnickém právu nemovitostem (přechodné dotčení na tomto právu žalobce je řešeno ve stavebním povolení, v podmínce č. 17, jak ostatně již bylo výše konstatováno).

Soud musí také připomenout, že stavební zákon (ani jiný zákon) nezaručuje fyzické nebo právnické osobě právo na zřízení parkovacího stání na jiném pozemku, než na pozemku takové fyzické nebo právnické osoby.

Poloha a počet parkovacích stání zřízených na pozemcích stavebníka náleží do územního řízení.

Soud musí dále uvést, že žalobce ničím nedoložil své tvrzení, že v důsledku stavby cyklostezky nebude moci realizovat svůj podnikatelský záměr (ekonomické poradenství jeho manželky, pronájem nebytových prostor a opravy silničních vozidel). Jak bylo v předchozí části tohoto rozsudku již uvedeno, nebude výstavbou cyklostezky dotčeno vlastnické právo žalobce k jeho nemovitostem, protože nebude zamezen přístup a příjezd k těmto nemovitostem, a tím nebude zmařen jeho podnikatelský záměr. Pro úplnost je potřebné dodat, že na p.p.č.2361/2 budou ve vzdálenosti přibližně 20 až 50 metrů od nemovitostí žalobce (a jeho manželky) zřízena parkovací stání pro motorová vozidla.

Žalobce konečně namítal porušení procesního práva spočívajícího v tom, že neměl možnost se vyjádřit k novým podkladům předtím, než o jeho odvolání rozhodl žalovaný.

Tento žalobní bod nebyl podle názoru soudu důvodný.

Nejdříve je třeba poukázat na § 36 odst. 2 správního řádu, v němž je stanoveno, že účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.

Současně nelze přehlédnout § 36 odst. 3 správního řádu, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Z předložených správních spisů je zřejmé, že žalobcem namítané nové podklady byly po obsahové stránce jen prodloužením doby platnosti kladných stanovisek správců sítí technického vybavení ke stavbě. V těchto podkladech nebyly žádné nové skutečnosti, jež by byly právně významné, pro posouzení souladu stavebního povolení s právním řádem. Původní (kladná, avšak časově omezená) stanoviska správců technického vybavení ke stavbě totiž byla přílohou žádosti stavebníka o vydání stavebního povolení. Prodloužení platnosti kladných stanovisek se netýkalo projektové dokumentace stavby, způsobu provádění stavby nebo užívání stavby.

Jiná situace by samozřejmě nastala, pokud by nedošlo k prodloužení platnosti těchto kladných stanovisek. O takovou situaci se ale v dané věci nejednalo.

Žalobce ovšem měl pravdu v tom směru, že žalovaný pochybil, když před vydáním rozhodnutí o odvolání (žalobce a jeho manželky) nedal žalobci (ani jeho manželce) možnost se k výše uvedeným listinám vyjádřit. Toto pochybení ale nemělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného. Pro úplnost je třeba dodat, že účastníci řízení, kteří prodloužili platnost svých kladných stanovisek, se proti stavebnímu povolení ani neodvolali.

Žaloba byla shledána nedůvodnou, a proto ji soud v souladu se zákonem zamítl (§ 78 odst. 7 s.ř.s. - výrok I. rozsudku). Vzhledem k zamítnutí žaloby (napadené rozhodnutí žalovaného nebylo zrušeno) nemohl mít naději na úspěch ani žalobcův požadavek na přiznání odkladného účinku žalobě, a proto soud v souladu se zákonem nepřiznal žalobě odkladný účinek (§ 73 odst. 2 s.ř.s. – výrok IV. rozsudku)

Žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu (žaloba byla zamítnuta), proto nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se tohoto práva vzdal, a proto soud v souladu se zákonem rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s. – výrok II. rozsudku).

Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil splnění povinnosti, při které by jim vznikly náklady řízení, a proto soud dále v souladu se zákonem vyslovil, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s. – výrok III. rozsudku).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení u nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 106 odst. 2,4 s.ř.s.).

V Plzni dne 25.ledna 2012

JUDr. Zdeněk Pivoňka, v.r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová